



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. marts 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rebekka Have Enevold-
sen
Sagsnr.: 2020-0030-3734
Dok.: 1394541

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 908 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Maria Holm

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 908 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvilke sanktioner der i Danmark kunne være for en person, afhængig eller ej, der bliver taget med stoffer til eget forbrug, evt. på baggrund af domme herfor, herunder om man f.eks. kan idømmes fængsel for 1 gram kokain, hash eller lignende, jf. svar på REU alm. del - spørgsmål 434 (folketingsåret 2017-18)?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”I Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om narkotika beskrives retningslinjerne for behandling af straffesager om overtrædelse af reglerne om euforiserende stoffer.

Det beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, om besiddelsen af euforiserende stoffer sker til eget forbrug eller med henblik på videreoverdragelse, herunder videresalg.

Mængden af euforiserende stoffer har betydning ved vurderingen af besiddelsens formål. Eksempelvis anses besiddelse af indtil 0,2 gram kokain, 10 gram hash, 50 gram marihuana, 1,0 gram råopium eller 0,5 gram amfetamin som udgangspunkt for at være bestemt til eget forbrug. Der henvises herved til forarbejderne til lov nr. 445 af 9. juni 2004 om ændring af lov om euforiserende stoffer og straffuldbyrkelse og pkt. 4.1 i Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om narkotika.

Der kan dog foreligge konkrete omstændigheder, der gør, at selv mindre mængder euforiserende stoffer alligevel anses for at besiddes med videreoverdragelse eller videresalg for øje, eksempelvis ved samtidig besiddelse af regnskab, opbevaringsværktøjer, genstande til opbevaring mv.

Vurderes det, at besiddelsen er til eget forbrug, strafforfølges og sanktioneres sagerne afhængig af de konkrete omstændigheder med advarsel, bøde eller frihedsstraf.

Advarsel

Er der tale om en person, der ikke tidligere er straffet for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, og vurderes det konkret mest formålstjenligt at meddele advarsel, vil dette kunne ske:

- hvis hensynet til en effektiv strafforfølgning tilsiger det.

- hvis anvendelse af bødestraf vil medføre administrativt besvær, der ikke står i rimeligt forhold til sagens beskaffenhed, eller
- hvis sociale hensyn taler for anvendelse af advarsel, og besiddelsen af stoffet er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer.

Hensynet til en effektiv retsforfølgelse vil f.eks. kunne tilsige meddelelse af en advarsel, hvis anklagemyndigheden vurderer, at der kan blive behov for, at køberen af euforiserende stoffer afhøres som vidne i en straffesag mod sælgeren, og der med dette formål ikke skønnes at være tid til at afvente gennemførelsen af en bødesag mod køberen.

Tilfælde, hvor der meddeles advarsel, fordi anvendelse af bødestraf vil medføre administrativt besvær, der ikke står i rimeligt forhold til sagens beskaffenhed, kan f.eks. opstå i relation til udlændinge, der alene opholder sig her i landet som turister, og som ud over advarslen vil kunne udvises på grund af sagen.

Sociale forhold taler for anvendelse af advarsel, hvis den pågældende f.eks. modtager kontanthjælp eller førtidspension og ikke har anden indkomst eller opsparing af en vis størrelse. Derimod vil der ikke kunne meddeles advarsel af sociale hensyn, hvis den pågældende har arbejdsindtægter eller modtager dagpenge.

Brugen af euforiserende stoffer anses som et udslag af stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer, hvis der er tale om personer, som igennem år har opbygget en så stærk afhængighed af hårde stoffer, at de bruger disse stoffer dagligt. Hvis det er tilfældet, kan der også meddeles advarsel som sanktion over for en sådan stofmisbruger, der ulovligt besidder andre stoffer, f.eks. hash, til eget forbrug.

Uanset indtægtsforhold kan der ikke meddeles advarsel af sociale hensyn til personer, herunder unge, som kun lejlighedsvis f.eks. i weekender eller til fester, bruger euforiserende stoffer, selv om de pågældende kan antages at have en vis afhængighed af stoffet.

Herudover kan advarsel også meddeles i gentagelsestilfælde for besiddelse af hash til eget forbrug efter samme retningslinjer, som gælder for at meddele advarsel i førstegangstilfælde, jf. pkt. 1 ovenfor. I grovere gentagelsestilfælde vedrørende besiddelse af hash skal der søges pålagt bødestraf.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4 i forarbejderne til lov nr. 526 af 6. juni 2007 om ændring af lov om euforiserende stoffer og pkt. 2.3.1 i forarbejderne til lov nr. 445 af 9. juni 2004 om æn-

dring af lov om euforiserende stoffer og straffuldbyrdelsesloven.

Politiet undlader strafforfølgning

Der kan også foreligge situationer, hvor politiet ikke strafforfølger personer for besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug. Det vil som udgangspunkt være tilfældet, hvis besiddelsen af euforiserende stoffer:

- er et udslag af stærk afhængighed på grund af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer,
- der er tale om et stof, der kan indtages i et stofindtagelsesrum,
- besiddelsen sker i eller i umiddelbar nærhed af et stofindtagelsesrum, hvortil den pågældende var på vej med henblik på indtagelse af stoffet, og
- personen er over 18 år.

I denne situation vil politiet normalt ikke søge at beslaglægge og konfiskere de euforiserende stoffer.

Der henvises til forarbejderne til lov nr. 606 af 18. juni 2012 om ændring af lov om euforiserende stoffer.

Bøde eller frihedsstraf

Falder besiddelsen af euforiserende stoffer til eget brug uden for de situationer, der er beskrevet ovenfor, afgøres sagen alt afhængig af stofmængden med bøde eller frihedsstraf samt konfiskation.

Er der f.eks. tale om indtil 4,9 gram kokain eller 99,9 gram hash, som besiddes til eget brug, vil strafpåstanden som udgangspunkt være bøde og konfiskation. Bødepåstanden gradueres i øvrigt efter mængde, og om der er tale om gentagelsestilfælde, jf. pkt. 5.1 i Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om narkotika.

Overstiger stofmængden derimod de mængder, der er angivet ovenfor, afgøres sagen som udgangspunkt med frihedsstraf, jf. pkt. 5.1 i Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om narkotika.”